

og som Følge deraf Formindskelsen af Statens Indtægter af Afgiften vilde blive. Man har derfor ikke villet indføre dette Moment i den ovenstaaende Beregning, men den herved fremkommende Merindtægt for Statskassen maa fastholdes at være usikker og upaalidelig. Som sagt, dette griber jeg Anledningen til at fremdrage, men det staar for Resten ikke i Forbindelse med den ærede Ordførers Omtale af Dagsordenens andet Stykke. Den ærede Ordfører vilde nu forklare Dagsordenens andet Stykke saaledes, at denne Merindtægt, man ikke vilde betro den nuværende Regering, skulde fremkomme paa den Maade, at Landstinget havde vedtaget sit Toldlovsforslag med en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr. Da nu Brændevinsafgiftsloven gav en Indtægt af 5 Millioner Kr. eller, som Landstinget havde beregnet den, 3½ Million Kr., vilde der derved fremkomme en forøget Indtægt, og det var den, man ikke vilde give Regeringen. Jeg vil dog spørge: Er det virkelig Meningen, at det høje Ting her vil acceptere Landstingets Toldlovsforslag med en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr.? Thi hvis det ikke er Tilfældet — og jeg er hele Tiden gaet ud fra, at det ikke vil ske — er det en ren Fantasi at tale om, at man her kommer til en Indtægt, som Regeringen ikke skulde kunne raade over. Man vilde aldrig komme til det, saa vist som det høje Ting aldrig vil acceptere det Toldlovsforslag, Landstinget har sendt herved. Saa synes jeg for Resten ogsaa, at da man jo ikke er i Tvivl om, at mit Forslag om Brændevinsafgiftens Forhøjelse er saaledes at forstaa — hvad ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Slagelse — at den forhøjede Afgift kun skal strække til til at give Kompensation for den Toldnedgang, som ikke kan forblive udækket, kunde man gerne i den anden Del af Dagsordenen have tilføjet, at Regeringen ikke forlanger denne Merindtægt, som man ikke vil betro den. Jeg tror, at for de mange ude omkring i Landet, som skulle læse denne Dagsorden, naar den en Gang bliver vedtagen, vil det være ganske heldigt, om der til Forstaaelse af den blev føjet en nærmere Forklaring, thi jeg er ikke i Uvished om, at uden det vil den blive misforstaaet og misforstaaet i høj Grad.

Maa jeg endnu blot tilføje een Ting. Det ærede Medlem for Slagelse stillede en særlig Forespørgsel til mig gaende ud paa, om Regeringen vilde være villig til at tage Spørgsmaalet om en Nedsættelse af Beskyt-

telsen for Brænderierne op til Forhandling. Dette Spørgsmaal kan jeg — jeg tror nok i Overensstemmelse med Udtalelser derom allerede i Landstinget — besvare derhen, at dertil skal man være fuldt villig. Uenigheden mellem det ærede Medlem og mig kommer kun frem med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor megen Nedsættelse man kan gøre uden derved at gøre den paagældende Bedrift en Skade, som ikke kan forsvares.

Ordføreren (C. Hage): Den ærede Minister har til de Citater, jeg anførte i Formiddags, føjet en Række ny. Interesse i Sammenhæng med mine Udtalelser i Formiddags have, saa vidt jeg skønner, væsentlig kun de Udtalelser, den ærede Minister fremførte af Finansminister Lüttichau. Jeg erkender Rigtigheden af, at disse Citater ere et Supplement, der udfylder det, jeg anførte i Formiddags, og jeg er den ærede Minister forbunden, fordi han har fremdraget dem. Først derved kommer den Holdning, Finansminister Lüttichau eller Ministeriet Reedtz-Thott indtog med Hensyn til samtlige disse Skattelove, til at staa fuldstændig klar. Jeg fremhævede, at den Cyklus af Skattelove, som Ministeriet Reedtz-Thott fremsatte, havde en væsentlig Interesse i den politiske Karakter, der knyttede sig til den. Det var det, som vakte en Opmærksomhed for denne Skatte-reform ud over de direkte Fordele, som man i den eller den anden Henseende ventede sig deraf. Jeg fremhævede, at denne politiske Karakter, som disse Love havde, var en saadan, at Ministeriet Reedtz-Thott kun med megen Varsomhed slog paa noget, som kunde medføre Lovenes uadskillelige Sammenknytning. Det faldt ikke Minister Lüttichau ind at gøre det, som den ærede Finansminister nu gør, nemlig at komme og sige til os: I skulle tage Brændevinsskatten. Nej, Minister Lüttichau sagde derimod dette: Paa den ene Side maa disse Love holdes skarpt adskilte, paa den anden Side ere de dog afhængige af hverandre. Det er, som jeg siger: han udtalte sig med største Forsigtighed, og ud af disse Udtalelser kunde der tilsidst komme et hvilket som helst Resultat. Men Stillingen er anderledes efter den Svingning, som den ærede Minister i Efteraaret har foretaget. Jeg gentager det: i de to foregaaende Aar har Ministeren fulgt den Vej at forelægge de direkte Skattelove og Toldloven i Landstinget, men Brændevinsloven i Folketinget. I Aar har Ministeren gjort den Forandring — man kan kalde